

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 610

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 24 august 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 708 din 5 iulie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, în ansamblul său, și, în mod special, ale art. 1 alin. (1) din aceeași lege	2-4		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
785. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2012 al Societății Comerciale Studioul Cinematografic „Sahia Film” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național	5-7		
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU			
450. — Decizie privind eliberarea domnului Adrian Gurău din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale	8		
451. — Decizie pentru numirea domnului Cătălin-Ștefăniță Zisu în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale.....	8		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
3.240/373. — Ordin al ministrului mediului și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice pentru completarea Ordinului ministrului mediului și		pădurilor și al președintelui Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice nr. 2.266/335/2012 privind aprobarea modelelor de documentații standardizate aferente procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție de lucrări publice pentru proiectele de „proiectare și execuție de stație de tratare a apei/stație de epurare de ape reziduale”, „execuție de rețele de canalizare și rețele de alimentare cu apă”, „proiectare și execuție de stație de sortare, compostare și tratare mecano-biologică a deșeurilor”, „execuție de depozit conform de deșeuri”	9
		4.681. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, interimar, privind aprobarea curriculumului pentru cultura de specialitate, pregătire practică și stagii de pregătire practică din aria curriculară Tehnologii pentru clasa a X-a, învățământ profesional de 2 ani	10
		5.103. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind modificarea anexei la Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, interimar, nr. 4.301/2012 pentru aprobarea listei nominale a beneficiarilor Legii nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, pentru anul 2012	11
ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI			
		Hotărârea din 21 februarie 2012, definitivă la 21 mai 2012, în Cauza S.C. Bartolo Prod Com — S.R.L. și Botomei împotriva României	12-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 708**

din 5 iulie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, în ansamblul său, și, în mod special, ale art. 1 alin. (1) din aceeași lege

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani în Dosarul nr. 3.678/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 254D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 255D/2012, nr. 267D/2012 — nr. 270D/2012, nr. 284D/2012, nr. 291D/2012 și nr. 294D/2012—nr. 297D/2012, având ca obiect excepții de neconstituționalitate a aceleiași legi, excepții ridicate de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în numele unor membri ai acestuia, în dosarele nr. 4.929/40/2011, nr. 3.652/40/2011, nr. 3.653/40/2011, nr. 3.488/40/2011, nr. 3.647/40/2011, nr. 3.451/40/2011, nr. 5.959/40/2011, nr. 3.676/40/2011, nr. 3.471/40/2011, nr. 3.656/40/2011 și nr. 3.628/40/2011, Tribunalul Botoșani — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, văzând identitatea de obiect a cauzelor menționate, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare a acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 255D/2012, nr. 267D/2012—nr. 270D/2012, nr. 284D/2012, nr. 291D/2012 și nr. 294D/2012—nr. 297D/2012 la Dosarul nr. 254D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției, ca neîntemeiată, apreciind

că motivările excepției nu cuprind elemente noi, care să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 15 noiembrie 2011, 5 decembrie 2011, 6 decembrie 2011 și 12 ianuarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 3.678/40/2011, nr. 4.929/40/2011, nr. 3.652/40/2011, nr. 3.653/40/2011, nr. 3.488/40/2011, nr. 3.647/40/2011, nr. 3.451/40/2011, nr. 5.959/40/2011, nr. 3.676/40/2011, nr. 3.471/40/2011, nr. 3.656/40/2011 și nr. 3.628/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar**, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în numele unor membri ai acestuia, în litigii de muncă având ca obiect restituirea sumelor aferente drepturilor salariale reținute în temeiul art. 1 alin. (1) din legea criticată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, având un conținut similar, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 încalcă prevederile art. 41 alin. (5) din Constituție care consfințesc obligativitatea contractelor colective de muncă, invocând, în acest sens, contractul colectiv de muncă la nivel național și contractul colectiv de muncă la nivel de ramură în învățământ care garantează dreptul la încasarea unui salariu nediminuat cel puțin pe tot parcursul anului 2010. Precizează că, prin Decizia nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008, Curtea Constituțională a statuat că dreptul la muncă este un drept complex care include și dreptul la salariu.

În ceea ce privește Legea nr. 118/2010 în ansamblul său, susține că, din studierea modului de promulgare și de intrare în vigoare a acesteia, rezultă că nesocotește dispozițiile art. 147 alin. (2) din Constituție, ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 și ale art. 133 alin. (3)—(5) din Regulamentul Camerei Deputaților. Arată că, după pronunțarea de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 874 din 25 iunie 2010, prin care a fost parțial admisă obiecția de neconstituționalitate a Legii privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, proiectul legii a fost retransmis Parlamentului și, după efectuarea de către acesta a modificărilor necesare punerii de acord cu decizia Curții, legea a fost adoptată în ședința comună din 29 iunie 2010 și a fost promulgată în aceeași zi în care a fost adoptată de Parlament, deși, conform art. 15 din Legea nr. 47/1992, ar fi trebuit promulgată abia după două zile de la acest moment, în măsura în care nu se invoca nicio altă obiecție de

neconstituționalitate. Cu toate acestea, în data de 30 iunie 2010, un număr de 40 de senatori a depus la Curtea Constituțională o sesizare de neconstituționalitate pe care Curtea a analizat-o prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, fără să o respingă ca inadmisibilă, în ciuda faptului că legea fusese deja promulgată.

În fine, autorul excepției critică întinderea în timp a efectelor Legii nr. 118/2010, în condițiile în care aceasta trebuia să își producă efectele doar până la 1 ianuarie 2011, dată la care, însă, măsura diminuării cu un sfert a salariilor (echivalentă cu suprimarea unei săptămâni de lucru dintr-o lună) nu a încetat, salariile nerevenind la cuantumul inițiale. Arată că, deși Legea nr. 118/2010 inițial a fost considerată constituțională prin prisma caracterului temporar al măsurilor de austeritate, a devenit neconstituțională prin perpetuarea și permanentizarea acestor măsuri, care au ajuns să aducă atingere substanței dreptului de proprietate asupra salariului.

Tribunalul Botoșani — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar criticile au fost pe larg analizate de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 872 din 25 iunie 2010, nr. 874 din 25 iunie 2010, nr. 975 din 7 iulie 2010 și nr. 1.155 din 13 septembrie 2011.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că legea criticată este constituțională, precizând că își menține punctul de vedere exprimat în Dosarul nr. 1.409D/2011 al Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum aceasta a fost formulată, îl constituie prevederile Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, în ansamblul său, și, în mod special, ale art. 1 alin. (1) din aceeași lege, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, deși instanța a reținut în dispozitivul încheierii de sesizare doar Legea nr. 118/2010 în ansamblul său. Curtea va reține ca obiect al excepției atât legea, în ansamblul său, cât și articolul menționat, care are următorul conținut: „*Cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară*

a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.”

În opinia autorului excepției, legea criticată, precum și art. 1 alin. (1) din aceasta contravin dispozițiilor constituționale ale art. 41 alin. (5), art. 147 alin. (2) privind deciziile Curții Constituționale. De asemenea, invocă și prevederile art. 1 privind protecția proprietății din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cele ale art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului care conțin garanții privind protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, în ceea ce privește admisibilitatea acesteia, că prevederile Legii nr. 118/2010 referitoare la diminuarea cuantumului salariului personalului bugetar au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2010, potrivit art. 16 din aceasta. Cu toate acestea, prevederile legale criticate continuă să își producă efectele juridice în prezenta cauză, astfel încât, în lumina jurisprudenței sale recente, și anume Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a analiza constituționalitatea prevederilor legale criticate.

Totodată, Curtea constată că a mai examinat excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 118/2010 și, în mod special, a art. 1 alin. (1) din aceasta, prin prisma unor argumente similare și din perspectiva acelorași texte constituționale și convenționale.

Astfel, în ce privește criticile de neconstituționalitate extrinsecă, referitoare la procedura de adoptare și promulgare a Legii nr. 118/2010, și anume la nerespectarea termenului prevăzut pentru exercitarea dreptului de sesizare a Curții Constituționale asupra unei legi anterior promulgării, prin Decizia nr. 365 din 24 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 din 15 mai 2012, Curtea Constituțională a reținut că a mai analizat o situație similară prin Decizia nr. 1.423 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 14 decembrie 2011, reținând, de principiu, că încălcarea acestui termen nu se poate converti într-un motiv de neconstituționalitate a legii, lege care a fost adoptată de către Parlament, din punct de vedere extrinsec, cu respectarea tuturor exigențelor de ordin constituțional. Promulgarea este un act ulterior adoptării legii și exterior voinței emitentului actului, astfel încât eventualele probleme de constituționalitate în legătură cu acesta nu afectează constituționalitatea extrinsecă a legii.

Față de criticile de neconstituționalitate privind încălcarea art. 146 lit. a) și a art. 147 alin. (2) din Constituție din perspectiva nerespectării termenului acordat pentru sesizarea Curții Constituționale asupra neconstituționalității unei legi înainte de promulgare, Curtea a observat, prin aceeași Decizie nr. 365 din 24 aprilie 2012, faptul că niciunul dintre cele două texte fundamentale nu conține o referire expresă asupra acestui termen. Pentru situația în care o lege a fost trimisă spre reexaminare, Constituția prevede, la art. 77 alin. (3), termenul de

10 zile de la primirea legii adoptate după reexaminare în care Președintele este obligat să o promulge. Pentru celelalte cazuri, deci și pentru situația în care legea nu a făcut obiectul controlului de constituționalitate *a priori*, promulgarea legii se face în termen de cel mult 20 de zile de la primire, potrivit alin. (1) al aceluiași articol. Termenele specifice procedurii premergătoare trimiterii legii spre promulgare sunt reglementate prin Legea nr. 47/1992, care stabilește, prin dispozițiile art. 15 alin. (2), că, în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale, cu 5 zile înainte de a fi trimisă spre promulgare, legea se comunică Guvernului, Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și Avocatului Poporului și se depune la secretarul general al Camerei Deputaților și la cel al Senatului. Potrivit aceleiași norme, în cazul în care legea a fost adoptată cu procedură de urgență, termenul este de două zile. Aceeași soluție juridică se regăsește și la art. 133 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților. Prin Decizia nr. 1.423 din 20 octombrie 2011, Curtea a reținut că natura juridică a acestui termen este una de protecție a titularilor dreptului de sesizare a Curții Constituționale, spre a se evita promulgarea intempestivă a legii și eludarea, în acest fel, a controlului de constituționalitate *a priori*. Totodată, pentru a întări finalitatea urmărită prin instituirea acestui termen, Curtea, prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010, a stabilit că, în măsura în care titularii dreptului de sesizare și-au exercitat acest drept în interiorul termenului respectiv, controlul de constituționalitate *a priori* va fi exercitat chiar dacă decretul de promulgare a fost emis înainte ca aceștia să își fi exercitat dreptul prevăzut de art. 146 lit. a) din Constituție.

Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinseci similare celor formulate de autorul prezentei excepții, Curtea a constatat că, prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, a reținut, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, în ansamblul său, și, în mod special, ale art. 1 alin. (1) din aceeași lege, excepție ridicată de Sindicatul Învățăământului Preuniversitar Botoșani în dosarele nr. 3.678/40/2011, nr. 4.929/40/2011, nr. 3.652/40/2011, nr. 3.653/40/2011, nr. 3.488/40/2011, nr. 3.647/40/2011, nr. 3.451/40/2011, nr. 5.959/40/2011, nr. 3.676/40/2011, nr. 3.471/40/2011, nr. 3.656/40/2011 și nr. 3.628/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iulie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor legale criticate cu fiecare dintre condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție. Astfel, Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. De asemenea, soluția legislativă cuprinsă în art. 1 din lege a fost determinată de apărarea „securității naționale”, noțiune înțeleasă în sensul unor aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amploarea și gravitatea fenomenului. În acest sens, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să conducă la o reconsiderare a acestei jurisprudențe, își mențin valabilitatea considerentele și soluția pronunțată prin deciziile citate.

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****H O T Ă R Ă R E****privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2012 al Societății Comerciale Studioul Cinematografic
„Sahia Film” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului
Culturii și Patrimoniului Național**

Având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2012 nr. 293/2011, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 203/2009, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2012 al Societății Comerciale Studioul Cinematografic „Sahia Film” — S.A., societate comercială aflată sub autoritatea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Nivelul cheltuielilor totale aferente veniturilor totale înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli, precum și nivelul cheltuielilor în structură reprezintă limite maxime ce nu pot fi depășite decât în cazuri justificate, cu aprobarea prealabilă a Guvernului, la propunerea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor totale aprobate, Societatea Comercială Studioul Cinematografic „Sahia Film” — S.A. poate efectua cheltuieli totale proporțional cu gradul de realizare a veniturilor totale, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul culturii
și patrimoniului național,
Puiu Hașotti
Ministrul muncii,
familiei și protecției sociale,
Mariana Câmpeanu
Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

Ministerul Culturii și Patrimoniului Național
 Agentul Societatea Comercială „Sahia Film” — S.A.
 Sediul: București, sectorul 1, Bd. Aviatorilor nr. 106
 Codul 9566322

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI PE ANUL 2012

NR. Crt.	INDICATORI	Nr. rd.	BVC 2012	
			Propuneri	
0	1	2	3	4
I.	VENITURI TOTALE (Rd.2+Rd.10+Rd.15)	1	2,064.13	
1	Venituri din exploatare, din care:	2	2,064.13	
	a) din producția vândută	3	908.15	
	b) din vânzarea mărfurilor	4	0.00	
	c) din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri nete, din care:	5	0.00	
	c1 subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	6	0.00	
	c2 transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	7	0.00	
	d) producția de imobilizări	8	0.00	
	e) alte venituri din exploatare	9	1,155.98	
2	Venituri financiare, din care:	10	0.00	
	a) din imobilizări financiare	11	0.00	
	b) din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	12	0.00	
	c) din dobânzi	13	0.00	
	d) alte venituri financiare	14	0.00	
3	Venituri extraordinare	15	0.00	
II	CHELTUIELI TOTALE (rd.17+48+51)	16	947.64	
1	Cheltuieli de exploatare, din care:	17	945.56	
	a) cheltuieli materiale	18	18.92	
	b) alte cheltuieli externe (cu energie și apă)	19	79.09	
	c) cheltuieli privind mărfurile	20	0.00	
	d) cheltuieli cu personalul, din care:	21	300.95	
	d1 ch. cu salariile (Rd.22=Rd.94+Rd.95)	22	204.50	
	d2 cheltuieli cu asigurările și protecția socială și alte obligații legale, din care:	23	67.29	
	ch. privind contribuția la asigurări sociale	24	50.84	
	ch. privind contribuția la asigurări pt.somaj	25	1.78	
	ch. privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	26	14.68	
	ch. privind contribuțiile la fondurile speciale aferente fondului de salarii	27	0.00	
	d3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	29.16	
	d3.1).ch. sociale prevazute prin art.21 Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din care:	29	0.00	
	- tichete de creșă, cf. Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	30	0.00	
	- tichete cadou pentru cheltuieli sociale potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	31	0.00	
	d3.2) tichete de masă	32	29.16	
	d3.3) tichete de vacanță	33	0.00	
	e) ch. cu plățile compensatorii cf. CCM aferente disponibilizărilor potrivit programelor de disponibilizări	34	0.00	
	f) ch. cu drepturile salariale cuvenite în baza unor hotărâri judecătorești	35	0.00	
	g) ch. cu amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale	36	82.00	
	h) ch. cu prestațiile externe	37	399.74	
	i) alte cheltuieli de exploatare, din care:	38	64.86	
	i1) contract de mandat	39	60.00	
	i2) ch. de protocol, din care:	40	4.86	
	- tichete cadou potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	41	0.23	
	i3) ch. de reclamă și publicitate, din care:	42	0.00	
	tichete cadou ptr. cheltuieli de reclamă și publicitate, potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	43	0.00	
	tichete cadou ptr. campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi, potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	44	0.00	
	i4) ch. cu sponsorizarea	45	0.00	
	i5) ch. cu taxa pt.activitatea de exploatare a resurselor minerale	46	0.00	
	i6) ch. cu redevența pentru concesiunea bunurilor	47	0.00	
2	Cheltuieli financiare, din care:	48	2.08	
	a) cheltuieli privind dobânzile	49		
	b) alte cheltuieli financiare	50	2.08	
3	Cheltuieli extraordinare	51	0.00	
III	REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	52	1,116.00	
IV	IMPOZIT PE PROFIT	53	179.00	
V	PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	54	937.00	
1	Rezerve legale	55	0.00	
2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	56	0.00	
3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	57	0.00	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

NR. Crt.		INDICATORI	Nr. rd.	BVC 2012
0	1			2
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	58	0.00
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	59	0.00
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la rd.55, 56, 57, 58 și 59.	60	937.00
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	61	15.00
	8	Minimim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat	62	843.00
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct.1-8 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	63	79.00
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	64	
VII		CHELTUIELI DIN FONDURI EUROPENE din care	65	
	a)	cheltuieli materiale	66	
	b)	cheltuieli salariale	67	
	c)	cheltuieli privind prestari servicii	68	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	69	
	e)	alte cheltuieli	70	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	71	79.00
	1	Surse proprii	72	79.00
	2	Alocații de la buget	73	0.00
	3	Credite bancare	74	0.00
	a)	- interne	75	0.00
	b)	- externe	76	0.00
	4	Fonduri europene	77	
	5	Alte surse	78	0.00
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	79	0.00
	1	Cheltuieli aferente investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	80	0.00
	2	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	81	0.00
	a)	interne	82	
	b)	externe	83	
X		REZERVE, din care:	84	28.06
XI	1	Rezerve legale	85	0.55
	2	Rezerve statutare	86	26.74
	3	Alte rezerve	87	0.77
XII		DATE DE FUNDAMENTARE	88	
	1	Venituri totale	89	2,064.13
	2	Cheltuieli aferente veniturilor totale	90	947.64
	3	Nr. prognozat de personal la finele anului	91	17.00
	4	Nr. mediu de salariați total	92	19.00
	5	Cheltuieli de natura salariala (a+b+c), din care:	93	204.50
	a)	fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă	94	204.29
	b)	alte cheltuieli cu personalul	95	0.21
	c)	alte bonificatii si bonusuri in bani si/sau natura	96	
	6 a)	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) (Rd.94/Rd.92)/12*1000	97	0.90
	b)	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoana) influentat de bonificatiile si bonusurile in lei si sau natura (Rd.93/Rd.92)/12*1000	98	896.92
	7	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri curente (lei/persoană)(Rd.89/92)	99	108,638.42
	8	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri comparabile (lei/persoană)(Rd.89/92 x ICP)	100	108,638.42
	9	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (unități fizice/persoana)	101	0.00
	10	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/venituri totale)x1000 =(Rd.16/rd.1)x1000	102	459.10
	11	Plăți restante	103	0.00
	a)	prețuri curente	104	0.00
	b)	prețuri comparabile	105	
	12	Creanțe restante	106	300.00
	a)	prețuri curente	107	300.00
	b)	prețuri comparabile	108	

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind eliberarea domnului Adrian Gurău din funcția
de președinte, cu rang de secretar de stat, al Administrației
Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 1 alin. 3 din Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 4 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, cu modificările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Adrian Gurău se eliberează din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 24 august 2012.

Nr. 450.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****pentru numirea domnului Cătălin-Ștefăniță Zisu în funcția
de președinte, cu rang de secretar de stat, al Administrației
Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul administrației și internelor,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 1 alin. 3 din Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 4 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, cu modificările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cătălin-Ștefăniță Zisu se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 24 august 2012.

Nr. 451.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI ȘI PĂDURILOR
Nr. 3.240 din 14 august 2012

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU REGLEMENTAREA
ȘI MONITORIZAREA ACHIZIȚIILOR PUBLICE
Nr. 373 din 14 august 2012

ORDIN

**pentru completarea Ordinului ministrului mediului și pădurilor și al președintelui
Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice nr. 2.266/335/2012
privind aprobarea modelelor de documentații standardizate aferente procedurilor de atribuire
a contractelor de achiziție de lucrări publice pentru proiectele de „proiectare și execuție
de stație de tratare a apei/stație de epurare de ape reziduale”, „execuție de rețele de canalizare
și rețele de alimentare cu apă”, „proiectare și execuție de stație de sortare, compostare și tratare
mecano-biologică a deșeurilor”, „execuție de depozit conform de deșeuri”**

Având în vedere prevederile:

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 925/2006 pentru aprobarea normelor de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractelor de achiziție publică din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, cu modificările și completările ulterioare, luând în considerare:

— necesitatea evitării întârzierilor în atribuirea contractelor de lucrări prin refacerea documentațiilor de atribuire finalizate la data aprobării Ordinului ministrului mediului și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice nr. 2.266/335/2012 privind aprobarea modelelor de documentații standardizate aferente procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție de lucrări publice pentru proiectele de „proiectare și execuție de stație de tratare a apei/stație de epurare de ape reziduale”, „execuție de rețele de canalizare și rețele de alimentare cu apă”, „proiectare și execuție de stație de sortare, compostare și tratare mecano-biologică a deșeurilor”, „execuție de depozit conform de deșeuri”;

— prevenirea apariției unor costuri suplimentare pentru refacerea documentațiilor finalizate și aprobate de ordonatorii de credite la data aprobării Ordinului ministrului mediului și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice nr. 2.266/335/2012, în temeiul prevederilor:

— art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2005 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2006, cu modificările ulterioare;

— art. 16 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 544/2012 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor,

ministrul mediului și pădurilor și președintele Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului mediului și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice nr. 2.266/335/2012 privind aprobarea modelelor de documentații standardizate aferente procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție de lucrări publice pentru proiectele de „proiectare și execuție de stație de tratare a apei/stație de epurare de ape reziduale”, „execuție de rețele de canalizare și rețele de alimentare cu apă”, „proiectare și execuție de stație de sortare, compostare și tratare mecano-biologică a deșeurilor”, „execuție de depozit conform de deșeuri”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 și 410 bis din 20 iunie 2012, se completează după cum urmează:

— **După articolul 2 se introduce un nou articol, articolul 21, cu următorul cuprins:**

„Art. 21. — Modelele prezentate ca documentații standardizate pot fi utilizate și adaptate diverselor tipuri de lucrări, în funcție de necesitățile autorităților contractate. Autoritățile contractante pot decide alegerea tipului de documentație folosit: de tip execuție, de tip proiectare și execuție, după caz.”

Art. II. — (1) Documentațiile de atribuire aferente proiectelor din domeniul infrastructurii de mediu prevăzute în Ordinul ministrului mediului și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice nr. 2.266/335/2012 privind aprobarea modelelor de documentații standardizate aferente procedurilor de atribuire a contractelor de

achiziție de lucrări publice pentru proiectele de „proiectare și execuție de stație de tratare a apei/stație de epurare de ape reziduale”, „execuție de rețele de canalizare și rețele de alimentare cu apă”, „proiectare și execuție de stație de sortare, compostare și tratare mecano-biologică a deșeurilor”, „execuție de depozit conform de deșeuri”, în forma în care acestea sunt întocmite/contractate la data publicării prezentului ordin, pot fi transmise sau retransmise în Sistemul electronic de achiziții publice S.E.A.P. până la data de 31 august 2012, în vederea evaluării de către Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice.

(2) Documentațiile de atribuire care fac obiectul alin. (1) și care nu respectă forma standard prevăzută în Ordinul ministrului mediului și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice nr. 2.266/335/2012 vor fi însoțite de declarația proiectantului și/sau de declarația reprezentantului legal al autorității contractante privind respectarea cerințelor tehnice prevăzute în documentația standardizată pe tipuri de contract, respectiv că includ toate informațiile la gradul de detaliere specificat prin aceste modele.

(3) Declarația prevăzută la alin. (2) se va încărca în S.E.A.P. odată cu documentația de atribuire și notele justificative prevăzute de legislația în domeniul achizițiilor publice.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului și pădurilor,
Rovana Plumb

Președintele Autorității Naționale pentru Reglementarea
și Monitorizarea Achizițiilor Publice,
Lucian Dan Vlădescu

ORDIN

privind aprobarea curriculumului pentru cultura de specialitate, pregătire practică și stagii de pregătire practică din aria curriculară Tehnologii pentru clasa a X-a, învățământ profesional de 2 ani

Având în vedere prevederile art. 32, 64, 65 și 94 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 3.168/2012 privind organizarea și funcționarea învățământului profesional cu durata de 2 ani, în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, interimar, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă curriculumul pentru cultura de specialitate, pregătire practică și stagii de pregătire practică, din aria curriculară Tehnologii pentru clasa a X-a, învățământ profesional de 2 ani, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Curriculumul pentru cultura de specialitate, pregătire practică și stagii de pregătire practică, din aria curriculară Tehnologii pentru clasa a X-a, învățământ profesional de 2 ani, se aplică începând cu anul școlar 2012—2013.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Secretariatul de Stat pentru Învățământul Preuniversitar, Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții, Direcția generală învățământ în limbile minorităților, relația cu Parlamentul și partenerii sociali, Direcția generală management, resurse umane și rețea școlară, Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic, inspectoratele școlare județene și al municipiului București, conducerile unităților de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, interimar,
Liviu Marian Pop

București, 29 iunie 2012.

Nr. 4.681.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN**privind modificarea anexei la Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, interimar, nr. 4.301/2012 pentru aprobarea listei nominale a beneficiarilor Legii nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, pentru anul 2012**

Văzând solicitările Inspectoratului Școlar Județean Argeș nr. 8.593 din 26 iulie 2012 și 8.541 din 24 iulie 2012, în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. I. — Pozițiile nr. 176, 289, 290 și 291 din anexa la Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, interimar, nr. 4.301/2012 pentru aprobarea listei nominale a beneficiarilor Legii nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, pentru anul 2012, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 și 425 bis din 26 iunie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Cod județ înscriere	Localitatea unității	Unitatea de învățământ	Numele solicitantului	Localitatea de domiciliu	Județul de domiciliu	Numele elevului
„176	AG	BOTENI	ȘCOALA CU CLASELE I—VIII „PETRE ȚUȚEA” BOTENI	Lupu G. Georgiana Andreea	BOTENI	AG	Ratea R. Alberto Andrei
.....							
289	AG	CORBI	ȘCOALA CU CLASELE I—VIII CORBI	Lixandru F. Dumitra	CORBȘORI	AG	Lixandru I. Elena-Cristina
290	AG	CORBI	ȘCOALA CU CLASELE I—VIII CORBI	Mariuț D. Filofteia	JGHEABURI	AG	Mariuț N. Ioana Antonia
291	AG	CORBI	ȘCOALA CU CLASELE I—VIII CORBI	Metehoiu I. Iustiana	JGHEABURI	AG	Metehoiu P. Mălina Georgiana”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Ecaterina Andronescu

București, 9 august 2012.
Nr. 5.103.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
SECȚIA A TREIA

HOTĂRÂREA

din 21 februarie 2012, definitivă la 21 mai 2012,

în Cauza S.C. Bartolo Prod Com — S.R.L. și Botomei împotriva României

Strasbourg
(Cererea nr. 16.294/03)

Hotărârea a devenit definitivă în condițiile prevăzute la art. 44 § 2 din Convenție. Aceasta poate suferi modificări de formă.

În Cauza S.C. Bartolo Prod Com — S.R.L. și Botomei împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), reunită într-o cameră compusă din:

Josep Casadevall, președinte, Alvina Gyulumyan, Egbert Myjer, Ján Šikuta, Luis López Guerra, Nona Tsotsoria, Mihai

Poalelungi, judecători, și Santiago Quesada, grefier de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu, la 31 ianuarie 2012,

pronunță prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată.

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află Cererea nr. 16.294/03 îndreptată împotriva României, prin care o societate comercială română, S.C. Bartolo Prod Com — S.R.L., și un resortisant român, domnul V. Botomei, au sesizat Curtea la 5 mai 2003 în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Societatea Comercială Bartolo Prod Com — S.R.L. este reprezentată de al doilea reclamant, domnul Botomei, administratorul acesteia, care este totodată avocat în Bacău. Guvernul român (*Guvernul*) este reprezentat de agentul său, doamna I. Cambrea, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. În urma abținerii lui Cornelii Bîrsan, judecător ales să reprezinte România (art. 28 din Regulamentul Curții), Președintele Camerei l-a desemnat pe domnul Mihai Poalelungi în calitate de judecător ad-hoc (art. 26 § 4 din Convenție și art. 29 § 1 din Regulamentul Curții).

4. La 8 martie 2010, cererea a fost comunicată Guvernului. În conformitate cu art. 29 § 1 din Convenție, s-a hotărât, de asemenea, că admisibilitatea și fondul cauzei vor fi examinate împreună.

ÎN FAPT

I. Circumstanțele cauzei

5. Prima reclamantă este o societate cu răspundere limitată înființată în 1994, cu sediul social în municipiul Bacău. Domnul Botomei, al doilea reclamant, este administratorul și reprezentantul legal al acesteia.

6. La 28 iulie 1995 și 3 mai 1996, Primăria orașului Bacău a autorizat societatea reclamantă să comercializeze produse alimentare într-un spațiu comercial amenajat în două apartamente aflate în proprietatea societății reclamante și situate la parterul unui imobil de locuințe. Autorizația era valabilă pentru un an.

7. La 16 septembrie 1996, primăria a anulat autorizația, motivând că spațiul fusese extins prin lucrări efectuate ilegal. Primăria a dispus totodată demolarea acestora.

8. Prin 3 acțiuni introduse în fața instanțelor interne, reclamantii au solicitat anularea deciziei primăriei, reînnoirea autorizației și recunoașterea dreptului de proprietate al societății asupra spațiului comercial.

9. Printr-o primă hotărâre definitivă, pronunțată la 4 iunie 1998, Curtea de Apel Suceava a anulat decizia în litigiu. Curtea a reținut că primăria nu precizase ce construcții făceau obiectul deciziei din 16 septembrie 1996. Prin a doua hotărâre definitivă, din 29 aprilie 1999, aceeași curte de apel a obligat primăria să reînnoiască autorizația societății reclamante pentru desfășurarea unei activități comerciale în spațiul care îi aparținea. În fine, prin a treia hotărâre definitivă, din 10 noiembrie 2000, aceeași curte de apel a confirmat că societatea reclamantă era proprietara spațiului respectiv.

10. Primăria a refuzat reînnoirea autorizației și, la 15 septembrie 1999, a dispus demolarea celor două anexe ce serveau ca depozit.

11. Reclamantii s-au opus măsurii însă, în dimineața zilei de 20 septembrie 1999, angajați ai primăriei au demolat anexele.

12. La aceeași dată, reclamantii au introdus o acțiune împotriva autorităților locale. Aceștia au solicitat anularea ordinului de demolare și plata de despăgubiri. Prin încheierea pronunțată la aceeași dată, instanța a dispus suspendarea ordinului de demolare până la pronunțarea pe fondul cauzei.

13. Prin Hotărârea definitivă din 3 decembrie 1999, Curtea de Apel Bacău a admis recursul primăriei, considerând că suspendarea nu era justificată și, în orice caz, la ora la care s-a pronunțat instanța, anexele fuseseră demolate deja.

14. Prin Hotărârea din 4 iulie 2002, Tribunalul Suceava a anulat ordinul de demolare, iar primarul a fost obligat la plata unei amenzi pentru refuzul de a se conforma hotărârii definitive care dispunea reînnoirea autorizației.

15. În urma recursului părților, prin Hotărârea definitivă din 28 noiembrie 2002, Curtea de Apel Suceava a casat Hotărârea din 4 iulie 2002 și, pe fond, a respins acțiunea, cu motivarea că anexele fuseseră construite ilegal.

16. Primăria a reiterat refuzul de reînnoire a autorizației și a condiționat acordarea acesteia de anumite lucrări de modernizare a spațiului comercial.

17. În urma respingerii cererii pentru autorizație de construire în vederea lucrărilor de modernizare, prin Hotărârea definitivă din 19 iulie 2004, Tribunalul Bacău a obligat primăria să emită autorizația solicitată. Un executor judecătoresc s-a deplasat la sediul primăriei în vederea executării hotărârii, însă a primit un nou refuz.

18. Societatea reclamantă a efectuat lucrările și, la 3 septembrie 2004, primarul a dispus demolarea acestora, motivând că noile construcții erau ridicate abuziv pe domeniul public. Reclamantii au contestat ordinul de demolare, susținând că primarul refuza să se conformeze hotărârilor definitive care îl obligau să emită autorizația de funcționare și autorizația de construire.

19. La 29 septembrie 2005, primarul a emis autorizația de construire.

20. Prin Hotărârea din 22 decembrie 2005, Tribunalul Bacău a respins acțiunea și a confirmat legalitatea ordinului de demolare, cu motivarea că respectivele construcții erau ilegale, deoarece depășeau suprafața prevăzută de hotărârea definitivă din 19 iulie 2004. Reclamantii au formulat recurs.

21. În cursul anului 2006, inspectori ai primăriei au constatat că spațiul comercial fusese închiriat altor societăți care desfășurau acolo activități comerciale.

22. La 23 iunie 2009, primarul a emis autorizația de funcționare, care i-a fost transmisă societății reclamante prin scrisoare recomandată la adresa indicată de aceasta din urmă. Scrisoarea nu i-a parvenit, deoarece nu a ridicat-o de la poștă. Societatea reclamantă a luat cunoștință de existența acestor autorizații în cursul anului 2010, când la dosarul cauzei au fost depuse copii ale acestora.

23. Prin Hotărârea definitivă din 28 septembrie 2010, Curtea de Apel Bacău a respins recursul și a confirmat ordinul de demolare.

24. În cursul lunii decembrie 2010, angajați ai primăriei au demolat construcțiile anexe.

II. Dreptul intern relevant

25. Esențialul din reglementările interne relevante, și anume articolele din Codul de procedură civilă și din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, este descris în cauzele *Roman și Hogeș împotriva României* [(dec.), nr. 62.959/00, 31 august 2004] și *Topciov împotriva României* [(dec.), nr. 17.369/02, 15 iunie 2006].

ÎN DREPT

I. Cu privire la pretensele încălcări ale art. 6 § 1 din Convenție și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție

26. Reclamantii susțin că refuzul reînnoirii autorizației de funcționare și demolarea construcțiilor au adus atingere dreptului lor de acces la o instanță și dreptului lor la respectarea bunurilor. Aceștia invocă art. 6 § 1 din Convenție și art. 1 din Protocolul nr. 1, redactate, în părțile lor relevante, după cum urmează:

Art. 6 § 1

„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale [...] de către o instanță independentă și imparțială [...] care va hotărî [...] asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil [...]”

Art. 1 din Protocolul nr. 1

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

A. Admisibilitate

1. Cu privire la calitatea de „victimă” a reclamantului

27. Curtea observă că domnul Botomei a introdus prezenta cerere în numele Societății Comerciale Bartolo Prod Com — S.R.L., dar și în nume propriu, în temeiul calității sale de administrator al societății.

28. Pentru început, Curtea observă că dacă domnul Botomei a participat la procedurile interne, acesta a acționat în calitate de reprezentant legal al societății reclamante, aceasta din urmă fiind unicul titular al dreptului de proprietate asupra spațiului comercial și al autorizației de funcționare.

29. Curtea amintește că nu se justifică ridicarea „vălului corporativ” sau neluarea în considerare a personalității juridice a unei societăți decât în împrejurări excepționale, în special atunci când se stabilește cu certitudine că aceasta se află în imposibilitatea de a sesiza, prin intermediul organismelor ei statutare, organele Convenției (*Agrotexim și altele împotriva Greciei*, 24 octombrie 1995, § 66, seria A nr. 330-A). În mod evident, nu aceasta era situația în speță, atât timp cât societatea reclamantă a putut sesiza Curtea fără vreo dificultate.

30. În orice caz, deținerea unei părți, chiar substanțiale, din capitalul social nu poate fi suficientă, în principiu, pentru a-l considera pe reclamant „victimă” în sensul art. 34 din Convenție (*Agrotexim și altele*, citată anterior, § 63). Este necesar totodată să existe un interes personal al respectivei persoane în obiectul cererii [*Olczak împotriva Poloniei* (dec.), nr. 30.417/96, § 58—60, CEDO 2002—X (fragmente), și *Pokis împotriva Letoniei* (dec.), nr. 528/02, CEDO 2006—XV]. Se impune constatarea că situația este diferită în prezenta cauză, domnul Botomei neinvocând alt prejudiciu în afara celui suferit de societatea al cărei administrator este (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Gârdean și S.C. Group 95 — S.A. împotriva României*, nr. 25.787/04, § 15, 1 decembrie 2009).

31. Prin urmare, Curtea consideră că domnul Botomei nu se poate pretinde victima unei încălcări a articolelor din Convenție invocate și, în consecință, declară cererea, în ceea ce îl privește pe acesta, incompatibilă *ratione personae* cu dispozițiile Convenției în sensul art. 35 § 3 și o respinge în conformitate cu art. 35 § 4.

2. Cu privire la capătul de cerere referitor la pretensele încălcări a art. 6 § 1 din Convenție și art. 1 din Protocolul nr. 1

32. Din perspectiva art. 6 § 1 din Convenție și a art. 1 din Protocolul nr. 1, societatea reclamantă se plânge de demolarea construcțiilor anexe la localul comercial și de refuzul reînnoirii autorizației de funcționare.

a) Cu privire la capătul de cerere privind demolarea construcțiilor anexe la localul comercial

33. Reclamanta susține că demolarea construcțiilor anexe i-a încălcat dreptul de acces la o instanță și dreptul la respectarea bunurilor.

34. Curtea constată că respectivele construcții anexe au fost demolate în conformitate cu dispozițiile primarului, pe care societatea reclamantă era liberă să le conteste în fața instanțelor interne care au judecat pe fond legalitatea dispozițiilor respective. Aceasta a beneficiat de posibilitatea de a-și susține argumentele și de a-și apăra punctul de vedere în cadrul procedurilor echitabile și contradictorii, atât pe fond, cât și în cadrul căilor de atac exercitate împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță.

35. Întrucât legalitatea ordinelor de demolare a fost confirmată în urma unor proceduri care nu prezintă niciun aspect arbitrar, Curtea consideră că societatea reclamantă nu poate invoca o încălcare a dreptului său la respectarea bunurilor ca urmare a punerii în aplicare a hotărârilor respective.

36. Rezultă că acest capăt de cerere este în mod vădit nefondat și trebuie respins în conformitate cu art. 35 § 3 și 4 din Convenție.

b) **Cu privire la capătul de cerere privind refuzul reînnoirii autorizației de funcționare**

37. Societatea reclamantă se plânge de refuzul primarului municipiului Bacău de a executa hotărârea definitivă din 29 aprilie 1999 și de a-i reînnoi autorizația de funcționare.

38. Guvernul ridică excepția cu privire la lipsa calității de „victimă” a societății reclamante. Acesta consideră că societatea nu a dovedit că a suferit un prejudiciu în urma refuzului reînnoirii autorizației. Acesta susține că societatea reclamantă și-a continuat activitatea comercială în lipsa autorizației, motiv pentru care a fost amendată de mai multe ori, și că a închiriat spațiul altor societăți, obținând astfel profit.

39. Societatea reclamantă contestă acest argument. Aceasta susține că a suferit pierderi semnificative, deoarece activitatea sa a fost grav perturbată de refuzul reînnoirii autorizației.

40. Curtea constată, mai întâi, că autorizația în litigiu a fost emisă de Primăria Bacău la 23 iunie 2009 și că a fost trimisă cu scrisoare recomandată societății reclamante, care a omis să o ridice.

41. Întrucât societatea reclamantă nu a indicat niciun motiv valabil pentru justificarea acestei omisiuni, Curtea consideră că se impune restrângerea examinării capătului de cerere la perioada cuprinsă între 29 aprilie 1999 și 23 iunie 2009.

42. Referitor la excepția ridicată de Guvern, Curtea consideră că profitul obținut de pe urma închirierii spațiului comercial nu o privează pe societatea reclamantă de calitatea de victimă a unei încălcări a Convenției, în sensul art. 34 din Convenție.

43. În această privință, Curtea amintește că pierderea calității de „victimă” este posibilă numai dacă autoritățile naționale au recunoscut, explicit sau în substanță, și apoi au reparat încălcarea Convenției (*I. Dalban împotriva României* [MC], nr. 28.114/95, § 44, CEDO 1999-VI).

44. În cazul de față, pe lângă faptul că autoritățile naționale nu au recunoscut în niciun moment o încălcare a Convenției, chiriile încasate, chiar dacă ar fi putut atenua parțial consecințele economice ale refuzului reînnoirii autorizației de funcționare, nu puteau compensa faptul că, timp de peste 10 ani, societatea reclamantă a fost obligată să renunțe la activitatea ei ori să o continue cu riscul primirii de amenzi.

45. În consecință, Curtea respinge excepția ridicată de Guvern în ceea ce privește lipsa calității de victimă a societății reclamante.

46. Curtea subliniază apoi că susținerile formulate de societatea reclamantă în legătură cu refuzul reînnoirii autorizației, în măsura în care se referă la perioada cuprinsă între 29 aprilie 1999 și 23 iunie 2009, nu sunt în mod vădit nefondate în sensul art. 35 § 3 din Convenție și că nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate. Este necesar așadar ca acest capăt de cerere să fie declarat admisibil.

B. Pe fond

47. Guvernul consideră că întârzierea acordării autorizației se datora în mare parte atitudinii societății reclamante, care a insistat să obțină o autorizație de funcționare și o autorizație de construire pentru anexe ridicate abuziv pe domeniul public. Mai mult, acesta afirmă că primăria a fost sesizată în mai multe rânduri de locatarii imobilului în care era amplasat spațiul comercial, care și-au exprimat nemulțumirea față de activitatea societății reclamante.

48. Societatea reclamantă susține că nerespectarea hotărârii definitive din 29 aprilie 1999 și refuzul reînnoirii autorizației de

funcționare constituiau forme de comportament abuziv din partea primarului față de societatea reclamantă.

49. Curtea reamintește că a soluționat numeroase cauze care ridicau probleme similare celei din prezenta speță, constatând încălcarea art. 6 § 1 din Convenție ca urmare a omisiunii autorităților, fără o justificare valabilă, de a executa într-un termen rezonabil o hotărâre definitivă pronunțată împotriva lor (a se vedea, de exemplu, *Tacea împotriva României*, nr. 746/02, 29 septembrie 2005; *Dragne și alții împotriva României*, nr. 78.047/01, 7 aprilie 2005; *Orha împotriva României*, nr. 1.486/02, 12 octombrie 2006; *Musteață și alții împotriva României*, nr. 67.344/01, 10.772/04, 14.819/04, 14.025/05 și 23.596/06, § 32, 6 octombrie 2009).

50. În prezenta cauză, Curtea observă că, deși reclamanta a obținut la 29 aprilie 1999 o hotărâre definitivă care obliga primăria să îi reînnoiască autorizația de funcționare, această hotărâre nu a fost executată decât la 23 iunie 2009. Prin urmare, a fost întârziată executarea cu mai mult de 10 ani.

51. Curtea nu poate accepta argumentele Guvernului, care susține că refuzul era consecința atitudinii societății reclamante. Curtea consideră că cererile societății reclamante pentru obținerea unei autorizații de funcționare și a unei autorizații de construire pentru anexele spațiului comercial nu puteau constitui un pretext pentru administrație să refuze reînnoirea autorizației de funcționare, dat fiind că litigiile referitoare la anexele respective au făcut obiectul unor proceduri diferite, soluționate în favoarea primăriei. Pe de altă parte, Curtea observă că, la 23 iunie 2009, primarul a emis autorizația de funcționare doar pentru spațiul comercial descris în Hotărârea din 29 aprilie 1999, fără să indice motivele obiective care l-au împiedicat timp de peste 10 ani să se conformeze hotărârii respective.

52. Referitor la disconfortul de care s-au plâns unii locatari, Curtea consideră că se referă la litigiul cu caracter privat, care ar fi putut fi formulate în fața instanțelor interne de către persoanele interesate. În orice caz, nici aceste plângeri nu îl exonerau pe primar de obligația de a se conforma hotărârii definitive sus-menționate, cu atât mai mult cu cât primarul avea posibilitatea de a retrage autorizația ulterior, în conformitate cu procedurile legale, în cazul în care reclamațiile locatarilor s-ar fi dovedit întemeiate.

53. După ce a examinat toate elementele ce i-au fost prezentate, Curtea consideră că Guvernul nu a expus nicio faptă și niciun argument care ar putea conduce, în prezenta cauză, la o concluzie diferită de cea la care a ajuns în cauzele precitate (supra, § 49).

54. Având în vedere jurisprudența sa în materie și probele aflate la dosar, Curtea consideră că autoritățile locale ale municipiului Bacău nu au depus toate eforturile necesare pentru executarea cu celeritate a hotărârii definitive pronunțate în favoarea societății reclamante.

55. Prin urmare, a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție ca urmare a refuzului autorităților locale de a reînnoi autorizația de funcționare a societății reclamante în perioada 29 aprilie 1999—23 iunie 2009.

56. Pe de altă parte, având în vedere constatarea încălcării art. 6 § 1 din Convenție în raport cu perioada în litigiu, Curtea nu consideră necesar să examineze separat capătul de cerere întemeiat pe art. 1 din Protocolul nr. 1.

II. Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

57. Art. 41 din Convenție prevede:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a

consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

58. Societatea reclamantă solicită 868.355,76 euro (EUR) cu titlu de prejudiciu material pe care l-ar fi suferit și care reprezintă foloase nerealizate ca urmare a imposibilității exploataării normale a spațiului comercial și a anexelor acestuia. Aceasta prezintă un raport de expertiză contabilă. Societatea reclamantă solicită totodată un milion de euro cu titlu de prejudiciu moral.

59. Guvernul contestă aceste pretenții, considerând că sumele solicitate sunt excesive și că au un caracter speculativ. În această privință, Guvernul subliniază că autorizația de funcționare era valabilă doar pentru un an. Guvernul adaugă că autorizația menționată nu viza anexele spațiului și că, în orice caz, societatea reclamantă a închiriat localul altor societăți, obținând astfel profit.

60. Curtea subliniază că singura bază care trebuie reținută pentru acordarea unei reparații echitabile constă, în speță, în constatarea încălcării art. 6 § 1 din Convenție, ca urmare a faptului că autoritățile locale nu au executat, într-un termen rezonabil, Hotărârea definitivă din 29 aprilie 1999. Aceasta nu poate să facă speculații cu privire la rezultatele activității societății reclamante în absența unei asemenea încălcări, nici să examineze totalul sumelor pe care aceasta din urmă le-ar fi putut obține dacă activitatea ei ar fi putut continua normal (a se vedea, *mutatis mutandis*, S.C. *Ghepardul — S.R.L. împotriva României*, nr. 29.268/03, § 68, 14 aprilie 2009).

61. Ținând seama de cele de mai sus, Curtea acordă societății reclamante 6.000 EUR cu titlu de prejudiciu material și moral.

B. Cheltuieli de judecată

62. De asemenea, societatea reclamantă solicită 80.212 EUR pentru cheltuielile de judecată efectuate în fața instanțelor

interne și pentru cele efectuate în fața Curții. Au fost prezentate două facturi din 2005 și 2009, care atestau plata onorariului avocatului în cadrul procedurilor interne, și o factură din 2009, emisă pe numele cabinetului de avocat Botomei, pentru 20.000 EUR cu titlu de cheltuieli de reprezentare în fața Curții.

63. Guvernul consideră că sumele solicitate sunt excesive și că, în orice caz, din documentele prezentate nu reiese că onorariul în litigiu avea legătură cu prezenta cerere și că a fost achitat în mod real. Prin urmare, Guvernul solicită Curții să respingă cererea societății reclamante.

64. Conform jurisprudenței Curții, un reclamant nu poate obține rambursarea cheltuielilor sale de judecată decât în măsura în care se stabilește caracterul real, necesar și rezonabil al acestora.

65. În speță, Curtea consideră că documentele justificative furnizate de societatea reclamantă nu permit stabilirea unei legături între cheltuielile și procedurile interne care fac obiectul prezentei cauze.

66. Referitor la cheltuielile de reprezentare în fața Curții, aceasta consideră că, în absența altor documente justificative, factura emisă pe numele cabinetului de avocat Botomei nu permite stabilirea naturii exacte a serviciilor oferite și caracterul lor necesar și obiectiv în cadrul procedurii angajate în fața Curții. Astfel, Curtea admite că domnul Botomei a efectuat în mod cert anumite cheltuieli pentru prezentarea cererii în fața Curții. În aceste condiții, pronunțându-se în echitate, în conformitate cu art. 41, Curtea decide să acorde societății reclamante 500 EUR pentru toate cheltuielile.

C. Dobânzi moratorii

67. Curtea consideră necesar ca rata dobânzilor moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA

1. declară cererea admisibilă în ceea ce privește capătul de cerere întemeiat de reclamantă pe art. 6 § 1 și art. 1 din Protocolul nr. 1 cu privire la refuzul autorităților locale de a reînnoi autorizația de funcționare a societății reclamante în perioada 29 aprilie 1999—23 iunie 2009 și inadmisibilă pentru celelalte capete de cerere;

2. hotărăște că a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție;

3. hotărăște că nu este necesar să examineze separat capătul de cerere din perspectiva art. 1 din Protocolul nr. 1;

4. hotărăște:

a) că statul pârât trebuie să plătească societății reclamante, în termen de 3 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, în conformitate cu art. 44 § 2 din Convenție, următoarele sume, care trebuie convertite în moneda statului pârât la rata de schimb aplicabilă la data plății:

(i) 6.000 EUR (șase mii de euro), plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit, pentru ansamblul prejudiciilor suferite;

(ii) 500 EUR (cinci sute de euro), plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit de către societatea reclamantă, pentru cheltuielile de procedură;

b) că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, aceste sume trebuie majorate cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale;

5. respinge cererea de acordare a unei reparații echitabile pentru celelalte capete de cerere.

Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris, la 21 februarie 2012, în temeiul art. 77 § 2 și 3 din Regulament.

Josep Casadevall,
președinte

Santiago Quesada,
grefier

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

